

Bilag til bet. o. lovf. vedr. søtransport af gods til Grønland m.m.

de. Sammenholdt med den i de senere år stærkt reducerede fiskebestand i de grønlandske farvande ville den almindelige særordning i art. 100 i kraft af det relativt omfattende traditionelle fiskeri omkring Grønland ikke kunne virke som en tilstrækkelig beskyttelse af det grønlandske fiskeris fremtidige fangstmuligheder.

De øvrige medlemslande accepterede det af Grønlands landsråd med støtte af den danske regering fremsatte ønske om en særlig undtagelsesordning for Grønland, hvorefter de ovennævnte særlige fiskerirettigheder for andre medlemslande skulle ophøre ved deres oprindelige udløb den 31. maj 1973, men kun under den forudsætning at det traditionelle færøske og syddanske fiskeri på det grønlandske fiskeriterritorium ligeledes måtte ophøre. Denne afvikling af det syddanske og færøske fiskeri omkring Grønland blev akcepteret af den danske regering, som

dog fik udvirket, at afviklingen skulle finde sted over en 5-årig periode.

Undtagelsesordningen for Grønland kom således til at betyde, at andre EF-landes fiskeri ophører 31. maj 1973, mens det færøske og syddanske fiskeri kan fortsætte indtil 31. december 1977. Dette resultat må ses i relation til fællesskabernes almindelige ikke-diskriminationsprincip. Den grønlandske undtagelsesordning beskytter alene den lokale kystbefolknings fiskeri og diskriminerer ikke imellem nationalt og ikke-nationalt, traditionelt fiskeri.

Som konklusion må det konstateres, at undtagelsen fra den almindelige særordning i art. 100 alene omfatter Grønland, samt at forskellen imellem undtagelsen og særordningen er den, at mens traditionelt fiskeri kan fortsætte i de øvrige af art. 100 og 101 omfattede områder, er dette ikke tilfældet for Grønlands vedkommende.